

in overeenstemming met de zandig-steenachtige heuvels waarop de planten groeien, dat zij nauwelijks daarvan te onderscheiden zijn.

Op een dag was ik in Jachal en reed met de dorpsonderwijzer, die zich ook voor de vegetatie van de naaste omgeving van zijn woonplaats interesseerde, naar verscheidene vindplaatsen. Toen ik bij een zeer steenachtige „woestijn” wilde stoppen, werd dat door de onderwijzer met een schamper lachje ontvangen, doch toen ik de eerste *Opuntia*'s uit de bodem hakte, werd mijn tot dan toe zeer bereidwillige vriend haast vijandig; hij sprong uit de auto en schold: „Minstens 200 keer ben ik al hier geweest en nu komt deze „gringo” me op deze plek cactussen aanwijzen!”

Enzianweg 35, A 1224 Wenen-Aspern, Oostenrijk.

***Echeveria setosa* Rose et Purpus**

J. C. van Keppel

Een oude bekende van het geslacht *Echeveria* is de borstelig behaarde *Echeveria setosa*, die door Dr. Carl Purpus in 1907 werd ontdekt, groeiend op rotsen in Cerro de la Yerba, bij San Luis Tultiplanata, in de provincie Pueblo, Mexico. Door zijn broer, J. A. Purpus, curator van de botanische tuin in Darmstadt, vond *Echeveria setosa* spoedig zijn weg naar de Europese verzamelingen en was jarenlang een der meest voorkomende *Echeveria*'s. *E. setosa* is stamloos of als oudere plant kortstammig, met een dichte rozet van ca. 100 bladeren, die 10-12 cm doorsnee meet. De spatel- tot omgekeerd lancetvormige bladeren zijn vlezig, aan de bovenzijde vlak, 4-5 cm lang en aan beide zijden bezet met borstelige, witte haren. Omstreeks mei bloeit de plant met 4-5, ca 25 cm lange, bloemstengels met aan de top een 8-10-bloemige, meest enkelvoudige schicht. Zowel de bloemstengel als de bloem- en kelkbladeren zijn fijn behaard. De prachtige, tot 1,5 cm grote bloemen, zijn aan de buitenzijde rood met gele spitsen; de binnenzijde is geheel geel. Om een werkelijk mooie, dichtbehaarde plant te verkrijgen moet *E. setosa* zonnig, luchtig en tamelijk droog worden gekweekt. Vooral 's winters, wanneer de plant in rust is, moet hij vrij koel en droog worden gehouden. De plant behoudt dan niet alleen de karakteristieke beharing, maar tevens worden dan de bloemknoppen gevormd. Wordt de plant in de winter te donker en vochtig gehouden, dan groeit hij door en ontstaan er weke, nauwelijks behaarde bladeren waarbij ook de karakteristieke gedrongen vorm verloren gaat. De vermeerdering van *E. setosa* heeft plaats door middel van zaad of bladstekken. Als grondsoort is aan te bevelen: 2 delen bladgrond, 1 deel klei en 1 deel scherp zand.

E. setosa is door kwekers vaak gebruikt voor het winnen van hybriden. Een zeer goede hybride, *E. x derosa* is ontstaan door kruising met *E. derenbergii*. Deze rijkbloeiende hybride heeft veel kortere bloemstengels, waardoor hij meer geschikt is als massa-handelsplant. Daardoor is *E. setosa* vrijwel geheel uit het handelssortiment verdwenen. In populaire plantenboeken vindt men deze hybride foutief afgebeeld als *E. setosa*.

Jonkerlaan 14, Wassenaar.

Foto van de schrijver

